



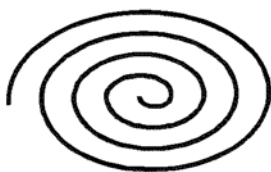
## Obywatelstwo – pojęcie kontrowersyjne

Obywatelstwo rozumiane jest na wiele sposobów, ponieważ, jak mieliśmy okazję się przekonać, związane z nim tradycje i koncepcje różniły się w zależności od epoki historycznej, a także w zależności od kraju, jego historii, społeczeństwa, kultury i ideologii. Wszystkie wyobrażenia o tym, czym jest obywatelstwo, współistnieją ze sobą i tworzą pewnego rodzaju napięcie, posiadające swoje implikacje ekonomiczne, społeczne i polityczne.

Patrząc z perspektywy jednostki, niezależnie od przyjętej koncepcji, obywatelstwo jest pojęciem z założenia kontrowersyjnym, ponieważ oznacza ciągłą interakcję i poszukiwanie kompromisu pomiędzy osobistymi potrzebami, interesami, wartościami, przekonaniami, postawami i zachowaniami każdego obywatela, a społecznością, w której żyje.



Pojedynczy obywatel



Odośna/e wspólnota/y  
Struktury polityczne

Rysunek 1 – Dynamika obywatel-wspólnota

Te wzajemnie oddziałujące na siebie rodzaje napięć – po pierwsze pomiędzy różnymi koncepcjami obywatelstwa i po drugie pomiędzy poszczególnymi obywatelami i ich wspólnotą/wspólnotami – to sedno sprawy. Dają one również nieprzebrany zasób możliwości uczenia się w naszej pracy edukacyjnej z młodymi ludźmi.

Nasza koncepcja nie mogła i nie próbuje być neutralna. Jako kolejny etap pracy młodzieżowej prowadzonej w ostatnich latach przez Komisję Europejską i Radę Europy wprowadzimy dwa podejścia – raczej nie modele – posiadające wyraźnie dostrzegalną wspólną myśl przewodnią: obywatelstwo jest pojęciem dynamicznym, złożonym i integralnym.



Zastanów się przez chwilę nad terminami **dynamiczny, złożony i integralny**. Jak myślisz, jak mogą one łączyć się ze sobą?



Nasz schemat pojęciowy (patrz rysunek poniżej) obejmuje wymiar indywidualny i zbiorowy obywatelstwa, a także jego aspekt wewnętrzny i zewnętrzny. Indywidualny wymiar obywatelstwa dotyczy osobistych wartości i perspektyw – w swoim wewnętrznym aspekcie – oraz indywidualnych zachowań, praw i obowiązków – w swoim aspekcie zewnętrznym. Wymiar zbiorowy obywatelstwa obejmuje z kolei zbiorowe wartości, pojęcia i koncepcje – w swoim aspekcie wewnętrznym – oraz struktury kulturowe, społeczne i ekonomiczne – w swoim aspekcie zewnętrznym.

Historia Europy i obywatelstwa

Współczesne koncepcje obywatelstwa

Możliwy rozwój wydarzeń

Nasz schemat pojęciowy

Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów



Historia Europy i obywatelstwa

Współczesne koncepcje obywatelstwa

Możliwy rozwój wydarzeń

Nasz schemat pojęciowy

Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów

Rysunek 2 – Schemat obywatelstwa

Obywatelstwo Schemat pojęciowy		
	Aspekt wewnętrzny	Aspekt zewnętrzny
<b>Wymiar indywidualny – obywatel</b>	Osobiste wartości i perspektywy	Indywidualne zachowania, prawa i obowiązki
<b>Wymiar zbiorowy – wspólnota(y)</b>	Zbiorowe wartości, pojęcia i koncepcje	Struktury kulturowe, społeczne polityczne i ekonomiczne

Posługując się tymi dwoma podejściami będziemy badać złożoność i dynamikę obywatelstwa. Pierwsze – cztery wymiary obywatelstwa – przyjmuje perspektywę socjologiczną, a drugie – poczucie przynależności – perspektywę osobistą. Oba stanowiska badawcze opisują interakcje pomiędzy jednostką a wspólnotą; które mają istotne znaczenie dla definicji obywatelstwa. Pierwsze wychodzi od pojęcia społeczności zbiorowej, a drugie od jednostki.

Te dwa podejścia tworzą razem dwa uzupełniające się sposoby postrzegania (socjologiczny i zorientowany na jednostkę) obywatelstwa. Nie są one jedynie kompilacją różnych idei, ale oba stanowią wyraz dynamicznego, kompleksowego i integralnego sposobu pojmowania obywatelstwa. Ten sposób kształtuje także nasz schemat pojęciowy oraz podstawy koncepcji i praktyki edukacyjnej proponowane przez nas w następujących rozdziałach.

### Cztery wymiary: społeczne podejście do obywatelstwa.<sup>1</sup>

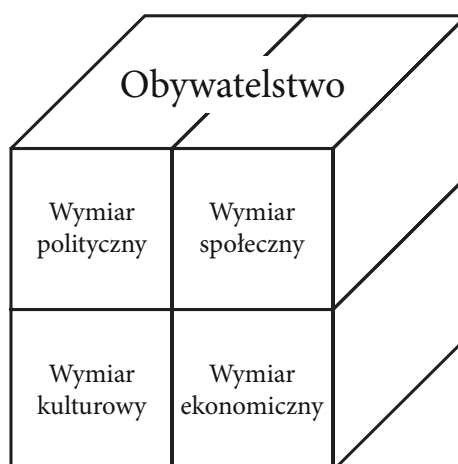
W relacji pomiędzy jednostką a społeczeństwem możemy wyróżnić cztery wymiary. Korelują one z czterema podsystemami wyróżnianymi w społeczeństwie: wymiar polityczny/prawny, wymiar społeczny, wymiar kulturowy i wymiar ekonomiczny.

? i

Kiedy czytasz opisy tych czterech wymiarów, zastanów się, w jakim stopniu każdy z nich znajduje swoje odzwierciedlenie w tobie? W jakim stopniu rozwinięte jest twoje obywatelstwo w każdym z tych wymiarów?

? i

Rysunek 3 – Cztery wymiary obywatelstwa



<sup>1</sup> Cztery wymiary obywatelstwa zostały opracowane przez Ruuda Veldhuis w publikacji „Education for Democratic Citizenship: Dimensions of Citizenship, Core Competencies, Variables and International Activities”, Strasbourg, Rada Europy, 1997, dokument DECS/CIT (97) 23.



---

## Wymiar polityczny

Polityczny wymiar obywatelstwa odnosi się do praw i obowiązków politycznych. Rozwijanie go powinno następować poprzez zdobywanie wiedzy o systemie politycznym oraz upowszechnianie postaw demokratycznych i umiejętności zaangażowania społecznego.

Polityczny wymiar obywatelstwa może być promowany poprzez podnoszenie świadomości i edukację dotyczącą, np: – pojęć związanych z demokracją, – znajomości struktur politycznych i procesów decyzyjnych na płaszczyźnie narodowej i międzynarodowej/europejskiej, – systemów wyborczych, – partii politycznych, – grup lobbingowych, – uczestnictwa politycznego i innych form uczestnictwa (np. demonstracji, pisanie pism do prasy), – historii i podstaw społeczeństwa obywatelskiego, – wartości demokratycznych, – praw człowieka w Europie, – świadomości bieżących kwestii politycznych (w tym integracji europejskiej i polityki międzynarodowej), – stosunków międzynarodowych, – organizacji i prawodawstwa międzynarodowego, – roli mediów, – systemu prawnego, – ekonomii.

## Wymiar społeczny

Wymiar społeczny obywatelstwa odnosi się do zachowań pomiędzy jednostkami i wymaga pewnej dozy lojalności i solidarności. Aby rozwijać ten wymiar, niezbędne są umiejętności społeczne i wiedza o stosunkach panujących w danym społeczeństwie.

Wymiar społeczny obywatelstwa może być promowany poprzez, np: – zwalczanie izolacji społecznej i wykluczenia społecznego, – ochronę praw człowieka, – zbliżenie różnych grup społecznych (np. mniejszości narodowych i grup etnicznych), – podnoszenie świadomości kwestii społecznych (np. sytuacji grup społecznych i etnicznych), – działania na rzecz równości płci, – pracę nad społecznymi konsekwencjami społeczeństwa informacyjnego, – wyrównywanie różnic dotyczących zabezpieczenia socjalnego, opieki społecznej, umiejętności czytania i pisania, zdrowia.

## Wymiar kulturowy

Wymiar kulturowy obywatelstwa odnosi się do świadomości wspólnego dziedzictwa kulturowego. Powinien być rozwijany poprzez szerzenie wiedzy na temat dziedzictwa kulturowego, historii oraz podstawowych umiejętności (kompetencja językowa, umiejętność czytania i pisania).

Wymiar ten może być wspomagany poprzez, np: – promocję doświadczeń międzykulturowych, – działania na rzecz ochrony środowiska naturalnego, – działania przeciwko rasizmowi i dyskryminacji, – promowanie wiedzy o historii i dziedzictwie narodowym, europejskim i globalnym, – dyskusje o roli technologii informacyjnej i środków masowego przekazu.

## Wymiar ekonomiczny

Wymiar ekonomiczny obywatelstwa odnosi się do związku pomiędzy jednostką a rynkiem pracy i rynkiem konsumentów. Implikuje on prawo człowieka do pracy i do minimalnego poziomu życia. Kluczową rolę w rozwijaniu wymiaru ekonomicznego odgrywają umiejętności ekonomiczne (związane z wykonywaniem pracy zawodowej lub inną działalnością gospodarczą) oraz szkolenia i kursy zawodowe.

Wymiar ekonomiczny obywatelstwa może być rozwijany poprzez, np: – podnoszenie kwalifikacji zawodowych, – włączanie grup mniejszościowych w procesy gospodarcze (np. poprzez pozytywną dyskryminację), – podejmowanie wyzwań związanych z globalizacją i z wykorzystaniem innowacyjnych metod oraz strategii, – podejmowanie wyzwań związanych z europejską i globalną współpracą ekonomiczną, – analizę sytuacji na europejskim rynku pracy i aspektów zatrudnienia/bezrobocia oraz ich związku ze społecznymi aspektami gospodarki globalnej, – świadomość społecznych konsekwencji zmian zachodzących w gospodarce światowej, – ochronę praw konsumenta.

Tak rozumiane obywatelstwo można porównać do krzesła. Czterema nogami byłyby kolejno cztery wymiary: ekonomiczny, społeczny, kulturowy i polityczny. Ich rozwój byłby warunkiem istnienia obywatelstwa.

Historia Europy  
i obywatelstwa

Współczesne  
koncepty  
obywatelstwa

Możliwy rozwój  
wydarzeń

---

Nasz schemat  
pojęciowy

---

Współczesne  
koncepty  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego

Proponowana  
przez nas koncepcja  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego

Scenariusze  
obywatelstwa  
– przykłady  
projektów



Historia Europy i obywatelstwa

Współczesne koncepcje obywatelstwa

Możliwy rozwój wydarzeń

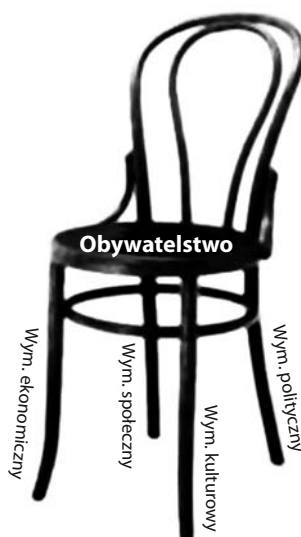
Nasz schemat pojęciowy

Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

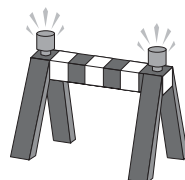
Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów

Rysunek 4 – Krzesło obywatelstwa



Te cztery wymiary obywatelstwa rozwijają się poprzez procesy socjalizacji. Procesy te przebiegają w sposób zorganizowany w szkole, rodzinie, organizacjach obywatelskich, partiach politycznych, a w sposób mniej zorganizowany w stowarzyszeniach, środkach masowego przekazu, grupach sąsiedzkich i rówieśniczych.

? i	Wokół jakich wymiarów skupiały się projekty, w których do tej pory brałeś udział?	? i
-----	-----------------------------------------------------------------------------------	-----



Narysuj (lub zbuduj!) swoje własne „krzesło obywatelstwa”, demonstrujące, w jakim stopniu rozwinąłeś w sobie każdy z wymiarów. Możesz zbudować też krzesło obrazujące społeczeństwo, w którym żyjesz, lub Europę. Porównaj opinie innych uczestników ćwiczenia..

### Obywatelstwo europejskie

Zgodnie z logiką tego modelu istnienie dojrzałego społeczeństwa europejskiego oznaczałoby równoczesny rozwój wszystkich czterech wymiarów obywatelstwa europejskiego – ekonomicznego, społecznego, politycznego i kulturowego.

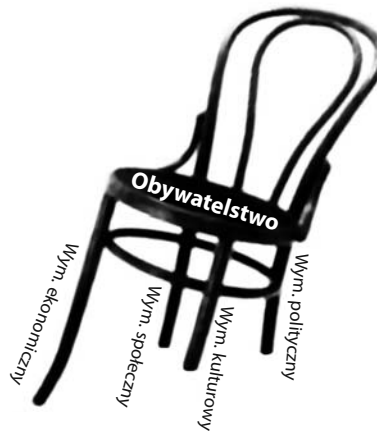
Jednakże Europa nie osiągnęła jeszcze tak wysokiego poziomu. Czy możemy mówić o zbiorowym społeczeństwie europejskim? Z pewnością nie w ten sam sposób, w jaki mówimy o społeczeństwie portugalskim czy polskim. Wpływa na to zróżnicowanie sytuacji społecznej na całym kontynencie oraz brak ekonomicznych, kulturowych, społecznych i politycznych systemów na poziomie europejskim.

Obywatelstwo europejskie dziś byłoby czymś pomiędzy rzeczywistością a odległym ideałem mającym cztery równoważne wymiary. Takie rozumienie byłoby oparte na: demokracji, prawach człowieka i sprawiedliwości społecznej.

Powszechnie uznaje się, że w procesie budowy naszego kontynentu wymiary: polityczny, a w jeszcze większym stopniu społeczny i kulturowy, są zdominowane przez wymiar ekonomiczny. Zgodnie z naszym modelem wymiar ekonomiczny powinien zostać zrównoważony. Bo w przeciwnym razie idea obywatelstwa europejskiego sama w sobie będzie stanowić krytykę braku równowagi i niedostatków dotychczasowego procesu integracji europejskiej.



Rysunek 5 – Krzesło europejskie

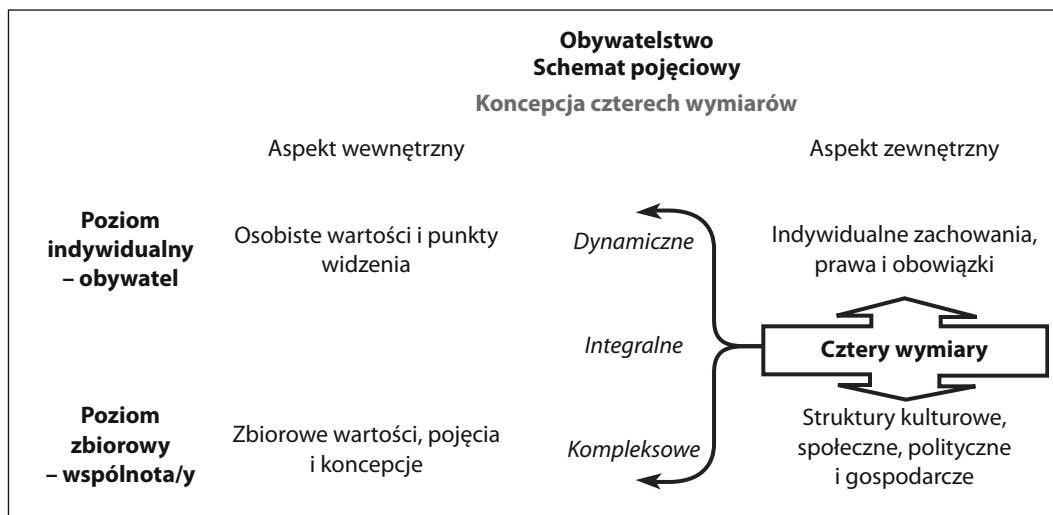


W jakim stopniu jesteś świadomy braku równowagi pomiędzy czterema wymiarami na poziomie europejskim? Jak ten brak równowagi wpływa na twoje życie?

### Znaczenie dla pracy młodzieżowej

Podejście „cztery wymiary obywatelstwa” odnosi się do zewnętrznych przejawów życia zarówno zbiorowych, jak i indywidualnych. Zgodnie z tym stanowiskiem wymiar wewnętrzny jest traktowany jako pewna konsekwencja wymiaru zewnętrznego.

Rysunek 6 – Miejsce czterech wymiarów w schemacie pojęciowym obywatelstwa



W tej koncepcji wspólnota, w której żyje jednostka, utożsamiana jest ze społeczeństwem jako całością, bez rozróżniania, pomiędzy różnymi grupami społecznymi czy strukturami.

Możemy powiedzieć, że jest to podejście „ukierunkowane na społeczeństwo”, ponieważ związki pomiędzy jednostką a społeczeństwem opisywane są za pomocą czterech podsystemów społecznych: kulturowego, ekonomicznego, politycznego i społecznego. Podejście to jest użytecznym narzędziem pomagającym zrozumieć rozwój obywatelstwa we współczesnych demokracjach.

Jak już wspominaliśmy, stowarzyszenia, a szczególnie organizacje młodzieżowe, tworzą ważne przestrzenie dla procesu socjalizacji. Młodzi ludzie nabywają w nich kompetencje potrzebne do tego, by rozwijać cztery wymiary obywatelstwa. Organizacje młodzieżowe stanowią przestrzenie, w których uczy się, doświadcza i upowszechnia aktywne obywatelstwo. Te cztery wymiary mogą dostarczyć pewnych wytycznych dla pracy młodzieżowej na polu edukacyjnym, społecznym i politycznym.



**Historia Europy i obywatelstwa**

**Współczesne koncepcje obywatelstwa**

**Możliwy rozwój wydarzeń**

**Nasz schemat pojęciowy**

**Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego**

**Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego**

**Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów**

Za pośrednictwem czterech wymiarów możemy w pełni zrozumieć, czym jest obywatelstwo z punktu widzenia społeczeństwa. Mogą one okazać się bardzo przydatne podczas analizy poszczególnych dziedzin, poprzez które obywatelstwo może być realizowane.

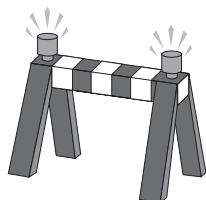
Jeżeli przyjrzymy się na przykład miastu, grupie mniejszościowej lub wiekowej w kontekście ekonomicznego, społecznego, politycznego i kulturowego wymiaru, będziemy mogli bardzo szybko określić, co w każdym z tych wypadków jest czynnikiem uniemożliwiającym stworzenie zintegrowanego stanowiska wobec obywatelstwa. Tę samą analizę można przeprowadzić dla takich procesów jak integracja europejska, czy globalizacja.

Podejście to może zostać wykorzystane jako narzędzie pomocne w ukierunkowaniu, dostarczeniu schematu i ustaleniu priorytetów w pracy młodzieżowej oraz polityce młodzieżowej na poziomie lokalnym, narodowym i europejskim.

? i

Wybierz dowolną grupę i określ, jak wygląda jej sytuacja w każdym z czterech wymiarów?

? i



Mając na uwadze własną grupę rówieśniczą lub grupę docelową, przeanalizuj cztery wymiary i sporządź wstępną listę obszarów, w których według ciebie trzeba rozpocząć działania, w celu umożliwienia bardziej zrównoważonego rozwoju obywatelstwa.

**Poczucie przynależności: osobiste podejście do obywatelstwa**

Innym sposobem podejścia do interakcji pomiędzy jednostką, a jej wspólnotą/wspólnotami oraz kwestią obywatelstwa jest przyjrzenie się jej z perspektywy poczucia przynależności.

Tożsamość jednostek jest tym, co odróżnia je od siebie. Kształtowana jest przez wiele aspektów przynależności lub poczucia przynależności do pewnych grup ludzi.

Na przykład, możesz jednocześnie należeć do grupy Hiszpanów, grupy ludzi mieszkających w Niemczech, grupy heteroseksualistów, grupy żonatych mężczyzn, a także do grupy białych ludzi. Grupy, do których należy jednostka, są ustanawiane w różny sposób: przynależność do niektórych z nich możemy sami wybrać, np. do grupy ludzi będących w związkach małżeńskich; na przynależność do innych grup nie mamy wpływu, np. na naszą narodowość.

Rysunek 7 – Poczucie przynależności



Poczucie przynależności do wszystkich tych grup oraz do wielu innych kształtuje naszą tożsamość. Gdybyś mógł zrobić pełną listę grup, do których należysz, z pewnością byłbyś jedyną osobą na świecie posiadającą taki właśnie ich zestaw.

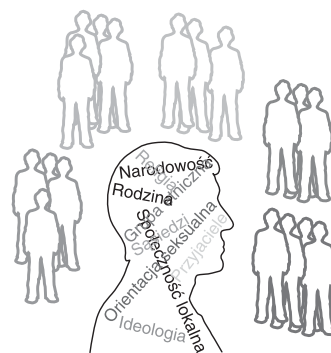


Rozpoznaj w sobie przynależność do różnych grup.  
Z którymi z nich czujesz najsilniejszy związek?



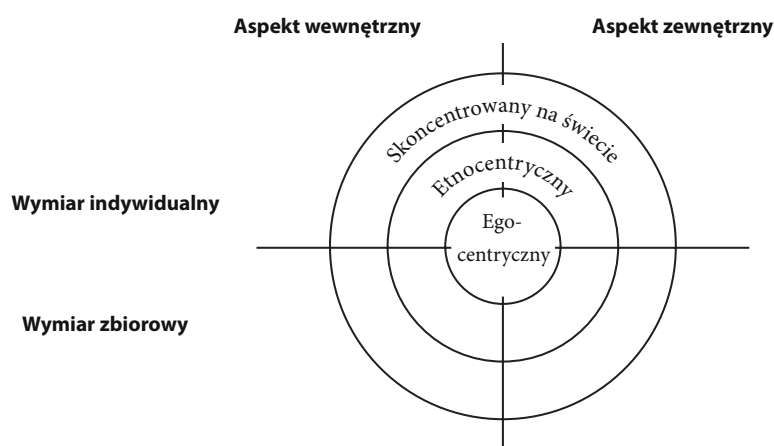
Im więcej związków z różnymi grupami rozpoznajemy w sobie, tym bardziej jesteśmy świadomi tego, jak złożona jest nasza tożsamość. Poczucie związku z każdą grupą otwiera nas na nią. Im większej liczby związków z innymi jesteśmy świadomi, tym łatwiej nam nawiązywać znajomości i wchodzić w interakcję z innymi ludźmi. Jeżeli uwzględnimy tę złożoność, przekonamy się, że nie tylko odróżnia nas ona od innych, ale także określa naszą otwartość na ludzi, inne grupy oraz cały gatunek ludzki.

Rysunek 8 – Poczucie przynależności do różnych grup



Proces takiego rozwoju zakłada odejście od egocentryzmu. Na pierwszym planie powinien znaleźć się nasz świat i ludzie w nim żyjący. Nasza świadomość ewoluje bowiem od poznania nas samych, poprzez poznanie tych, którzy żyją wokół nas, do świadomości istnienia całej ludzkości. Nie jest to łatwy proces, czasami może nawet budzić strach (np. o utratę własnej – narodowej – tożsamości). Należy pamiętać, że świadomość całego świata i ludzi w nim żyjących, wykracza poza dotychczasowe ramy i obejmuje wcześniejsze sposoby myślenia: egocentryczny i etnocentryczny, które nie zanikają, ale stają się częścią bardziej złożonego sposobu myślenia, zdrowszego i bardziej konstruktywnego w swoim wyrazie. (Zobacz rysunek 9 – zaczerpnięty z prac Wilbera (2000))

Rysunek 9 – Rozwijanie poczucia przynależności



Jednostka przywiązuje różną wagę do poszczególnych związków z grupami (np. może bardziej sobie cenić przynależność do swojej grupy wyznaniowej, niż do swojego narodu). Priorytety te ulegają ciągłym zmianom

Historia Europy i obywatelstwa

Współczesne koncepcje obywatelstwa

Możliwy rozwój wydarzeń

Nasz schemat pojęciowy

Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów



**Historia Europy i obywatelstwa**

**Współczesne koncepcje obywatelstwa**

**Możliwy rozwój wydarzeń**

**Nasz schemat pojęciowy**

**Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego**

**Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego**

**Scenariusze obywatelstwa – przykłady projektów**

– utożsamiamy się wciąż z nowymi grupami ludzi. Jednak nie powinno dojść do sytuacji, w której o niektórych w ogóle zapominamy, nawet jeżeli wydają się trudne do połączenia z innymi priorytetami (np. trudno połączyć bycie Hiszpanem i mieszkańcem Niemiec).

Ta złożoność i różnorodność indywidualnych tożsamości oznacza, że nierealne byłoby istnienie jednej tożsamości etnicznej, która składałaby się z ustalonego i nieelastycznego zbioru wartości, którymi należy kierować się we wszelkich sytuacjach życiowych. Świadomość złożoności nie powinna jednak oznaczać absolutnego relatywizmu etycznego – ciągłej i radykalnej zmiany naszego zachowania, podejścia i wartości, w zależności od sytuacji.

Złożoność i różnorodność indywidualnych tożsamości oznacza także etykę „odpowiedzialności”; To odpowiedzialność za czyny oddziałujące na wspólnotę, do której należymy; i przed którą czujemy się odpowiedzialni. Rosnąca świadomość przynależności do różnych grup, oznaczałaby zatem rosnący uniwersalizm w świadomości etycznej jednostek. Im więcej rozpoznajemy w sobie grup przynależności, tym lepiej dostrzegamy złożoność w innych. Proste w swojej strukturze uprzedzenie zanika, gdy nabieramy szerszej perspektywy i zyskujemy umiejętność postrzegania różnorodności i złożoności. Należy zauważyć, że choć potencjał takiego rozwoju istnieje w każdym człowieku, nie uruchamia się on automatycznie. Zależy od warunków, w których żyjemy i od gotowości do zmian w nas samych i w naszym środowisku.

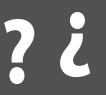

Podejście oparte na poczuciu przynależności zawiera w sobie dwa stwierdzenia o wydźwięku pozytywnym. Po pierwsze, każdy z nas jest inny, kształtowany przez inne warunki życia, wyznaje więc inne wartości i ma inne potrzeby. Dlatego należy go traktować tak, jak wskazują na to jego uwarunkowania. Po drugie, różne jednostki są w rozmaity sposób związane z wieloma grupami, a zatem wszyscy ludzie są związani ze sobą przez sam fakt bycia istotami ludzkimi (równości istnienia). Dobrze wyraża to hasło kampanii Rady Europy „Wszyscy równi, wszyscy różni”.

**„Wszyscy poszukujemy kompromisu  
pomiędzy wyrażaniem siebie i obcowaniem z innymi.”**

**Obywatelstwo europejskie**

Poza przymiotnikami oznaczającymi narodowość, przy słowie „obywatelstwo” pojawia się wiele innych przymiotników, np. obywatelstwo środowiskowe, obywatelstwo studenckie, obywatelstwo feministyczne. Zbyt często jednak przymiotniki te wskazują na uzasadnione, ale zawężone poczucie przynależności do konkretnej grupy.

Czy „europejskie” powinno być jeszcze jednym przymiotnikiem opisującym obywatelstwo? Czy „obywatelstwo europejskie” powinno być jeszcze jednym „rodzajem obywatelstwa”?

 Co odróżnia obywatelstwo europejskie od innych rodzajów obywatelstwa? 

Utożsamienie się jednostki z kontynentem, na którym żyje, jest prawdopodobnie pożądane; Potrzebne jest też poczucie przynależności do Europy, ale obywatelstwo europejskie nie powinno być ograniczone tylko do tego. Należy rozpatrywać je jako coś więcej, niż świadomość, że należy się do jeszcze jednej „rodziny”.



Howard Williamson, badacz i pracownik młodzieżowy, podkreśla znaczenie poczucia przynależności do społeczności lokalnej. Poza tym, że jest ono ważne samo w sobie, daje też pierwszą i bezpośrednią okazję do uprawiania obywatelstwa (wydarzenie Pomosty w szkoleniach, 2001). Ważnym krokiem na drodze rozwoju obywatelstwa europejskiego bardziej zorientowanego na świat, jest rozwijanie obywatelstwa na poziomie lokalnym. Nie zapominajmy, że nie możemy oczekiwać, iż każdy obejmie zaraz swoją świadomością całą ludzkość.

Z perspektywy jednostki obywatelstwo europejskie powinno być procesem i statusem, który umożliwia nam realizację wielorakiego i dynamicznego poczucia przynależności (w tym lokalnego i narodowego). Choćby nawet czasami trudno było nam je pogodzić. Obywatelstwo europejskie będzie zatem oznaczać dla każdego Europejczyka życie i rozwój jego tożsamości.

*Obywatelstwo Europejskie będzie zarazem procesem i statusem, który w sposób idealny pozwoli jednostkom być w pełni sobą i równocześnie być aktywnymi członkami swoich wspólnot w całej Europie. Osiągną to nie zaprzeczając żadnej części swojej tożsamości ani żadnemu poczuciu przynależności, a wręcz pogłębiając je.*

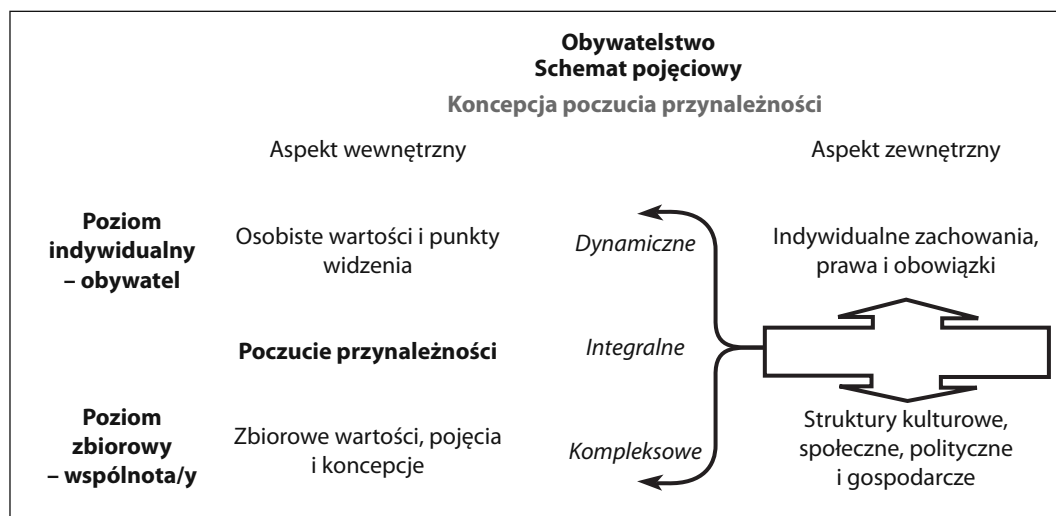
? i Czy zgadzasz się z tym stwierdzeniem? ? i

Obywatelstwo europejskie jest podstawą, umożliwiającą rozwijanie wielorakiego poczucia przynależności np. Francuz, Ukrainiec lub Irlandczyk; wywodzący się z większości lub mniejszości etnicznej; kobieta lub mężczyzna; pracownik, student lub manager; matka lub ojciec oraz chrześcijanin, żyd lub muzułmanin.

### Znaczenie dla pracy młodzieżowej

Podejście to – oparte na poczuciu przynależności – określa związki pomiędzy wewnętrznymi aspektami zbiorowych i indywidualnych wymiarów obywatelstwa. W stanowisku tym wymiar zewnętrzny obywatelstwa jest traktowany jako konsekwencja wymiaru wewnętrznego.

Rysunek 10 – Pojęcie poczucia przynależności w schemacie pojęciowym





**Historia Europy  
i obywatelstwa**

**Współczesne  
konceptje  
obywatelstwa**

**Możliwy rozwój  
wydarzeń**

**Nasz schemat  
pojęciowy**

**Współczesne  
konceptje  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego**

**Proponowana  
przez nas koncepcja  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego**

**Scenariusze  
obywatelstwa  
– przykłady  
projektów**

Koncepcja poczucia przynależności jest stosowana przez socjologów i psychologów w celu analizy tożsamości i roli jednostki w złożonych społeczeństwach postmodernistycznych oraz w celu opisywania tzw. tożsamości „poliedrycznych” (mających więcej niż jedno oblicze). Firmy prywatne w celach marketingowych promują poczucie przynależności wykorzystując karty członkowskie lub karty klienta. Przedstawiciele klas społecznych, związków zawodowych, partii politycznych i organizacji młodzieżowych bardzo często mówią, że wśród ich członków brakuje poczucia przynależności.

Jak widzimy, termin „poczucie przynależności” jest znany i stosowany przez wiele grup społecznych. Warto zatem, przynajmniej z tego powodu, zacząć formułować pierwsze wnioski dotyczące jego znaczenia dla pracy młodzieżowej i w odniesieniu do pojęcia obywatelstwa.

Obywatelstwo w świetle poczucia przynależności daje nam wyobrażenie o tym, jak wygląda z punktu widzenia jednostki interakcja ze wspólnotą.

Można powiedzieć, że podejście takie jest „zorientowane na osobę”, ponieważ opis relacji pomiędzy jednostką a społecznością dokonywany jest za pośrednictwem osobistego poczucia: poczucia przynależności.

Nie chcemy głębiej wchodzić w szczegóły na tym etapie i nie próbujemy wyjaśniać wszystkiego; sądzymy jednak, że takie podejście może pomóc zrozumieć tożsamość, zachowania, napięcia, a nawet pozorne „sprzeczności” tkwiące w jednostkach, zwłaszcza w młodych ludziach.

Praca młodzieżowa to przecież praca na rzecz młodych ludzi i wspólnie z młodymi ludźmi. Uwzględnienie w pierwszej kolejności poczucia przynależności poszczególnych osób, może nam pomóc zrozumieć ich tożsamość i mechanizmy interakcji pomiędzy nimi.

Odnosi się to zwłaszcza do takich dziedzin pracy młodzieżowej, jak np. przeciwdziałanie dyskryminacji i rasizmowi, w których dostrzeżenie i uwzględnienie indywidualnego wymiaru jest szczególnie ważne.

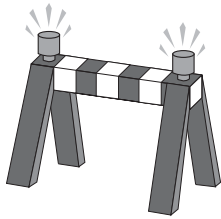
## ***Obywatelstwo jako pojęcie dynamiczne, złożone i integralne <sup>2</sup>***

Jak wynika z przedstawionego rysu historycznego jeszcze do niedawna pojęcie obywatelstwa było powszechnie pojmowane w sposób raczej statyczny i instytucjonalny: bycie obywatelem było głównie kwestią uprawnień i ich politycznego wyrazu w demokratycznych państwach. Wymiary tożsamości i kwestia włączenia w społeczeństwo wydawały się nie stanowić problemu. Społeczeństwa europejskie pojmowane były w swojej istocie jako homogeniczne w kategoriach etnicznych, kulturowych i językowych – pomimo istnienia mniejszości. Wewnętrzne różnice i odmienności były zauważane, ale dominacja „narodowej” etniczności, kultury i języka w zasadzie nie była kwestionowana.

Tak już nie jest. W całej Europie udział naturalizowanych cudzoziemców (rezydentów) mieszkających w różnych państwach z pewnością zwiększy się w ciągu najbliższych dziesięcioleci. Stanie się tak zarówno w wyniku zwiększonej mobilności pomiędzy poszczególnymi krajami UE, jak i napływowi ludności z zewnątrz. Domaganie się przez mniejszości pochodzenia autochtonicznego lub napływowego uznania ich prawa do odmienności jest dziś ważnym elementem społecznego-politycznego życia Europy. Oznacza to, że termin obywatelstwo również ulega modyfikacji. Prawa polityczne i społeczne są nadal jego głównym elementem, lecz coraz większego znaczenia nabierają też uwarunkowania kulturowe.

Przyjęcie tak szerokiej definicji obywatelstwa oznacza uznanie rozwoju osobistego jednostki i wewnętrznego rozwoju społeczeństwa (np. systemu wartości i sposobu myślenia). Jednostka i społeczeństwo będą w inny sposób uczestniczyć w czterech wymiarach – społecznym, ekonomicznym, kulturowym i politycznym. Praca nad koncepcją obywatelstwa wymaga zatem zwrócenia uwagi na dwie sprawy: rozwój osobisty jednostek i leżący u jego podłoża rozwój grupowy w społeczeństwie. Zrozumienie tych stanów i tej dynamiki umożliwi pracę z czterema wymiarami w taki sposób, aby możliwe stało się wyjście naprzeciw potrzebom ludzi.

2. Rozdział ten opracowano czerpiąc inspirację z publikacji „Learning for active citizenship: a significant challenge in building a Europe of knowledge” (*Uczenie się aktywnego obywatelstwa: ważne zadanie w tworzeniu Europy wiedzy*), Komisja Europejska <http://europa.eu.int/comm/education/citizen/citiz-en.html>



Poproś uczestników, aby w grupach narodowych (regionalnych) przedyskutowali i zapisali, jakie są najistotniejsze wartości w ich krajach lub regionach. Poproś ich o zanotowanie, jaki procent populacji ich zdaniem opowiada się za daną wartością. Porównajcie wyniki między krajami/regionami i omówcie, jakie znaczenie mogą one mieć dla współpracy w Europie.

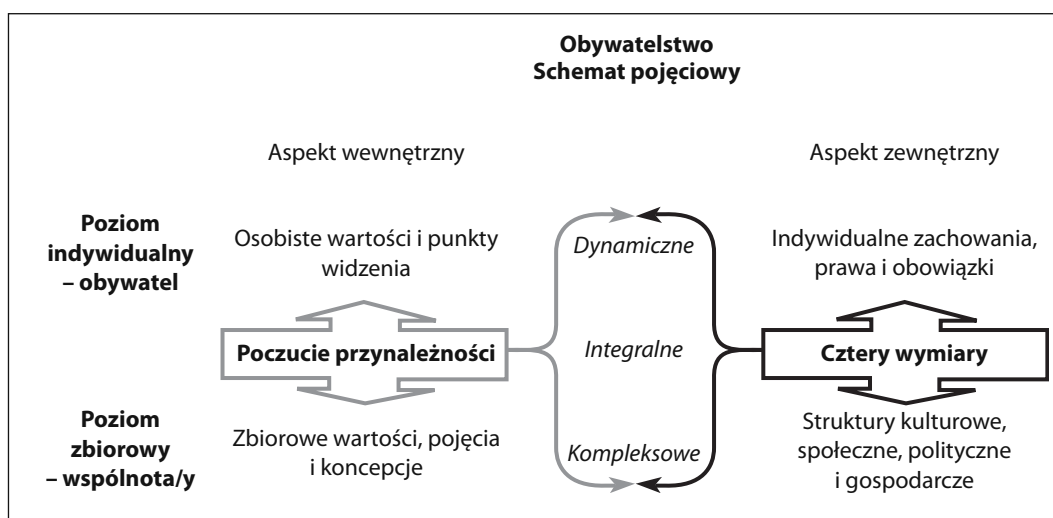
Koncepcja obywatelstwa staje się więc płynna i **dynamiczna** zgodnie z naturą nowoczesnych społeczeństw. A realizacja obywatelstwa jest swoistą metodą integracji społecznej, dzięki której ludzie wspólnie planują życie i odgrywają w nim aktywną rolę.

Oznacza to, że dla współczesnych społeczeństw odpowiedniejsza jest bardziej **integralna** koncepcja obywatelstwa, obejmująca elementy prawne, polityczne i społeczne, krytycznie traktująca podstawę różnorodnych i nakładających się na siebie wartości i tożsamości.

Obywatelstwo jest koncepcją **złożoną**, która umożliwia utrzymanie wynegocjowanej integracji społecznej, mogącej objąć wszystkich, którzy mieszkają w dzisiejszej Europie i którzy przez sam ten fakt zainteresowani są jej kształtem i przyszłością.

Ciągły rozwój wszystkich czterech wymiarów obywatelstwa oraz zmienne i wielorakie poczucie przynależności jednostek są wyrazem dynamiki, integralności i złożoności. Te dwa różne i uzupełniające się podejścia pomagają połączyć indywidualny i zbiorowy wymiar obywatelstwa oraz jego wewnętrzny i zewnętrzny aspekt.

Rysunek 11 – Kompletny schemat pojęciowy



Współczesne rozważania nad obywatelstwem obejmują, zgodnie ze schematem pojęciowym, poszukiwanie związków i interakcji pomiędzy różnymi, tradycyjnie odrębnymi koncepcjami. Właśnie w tych związkach i wzajemnym wpływie na siebie różnych koncepcji prawdopodobnie możemy odnaleźć najwięcej wskazówek pomocnych w zrozumieniu złożonej i nieustannie zmieniającej się natury obywatelstwa.

Historia Europy i obywatelstwa

Współczesne koncepcje obywatelstwa

Możliwy rozwój wydarzeń

Nasz schemat pojęciowy

Współczesne koncepcje kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Proponowana przez nas koncepcja kształcenia na rzecz obywatelstwa europejskiego

Scenariusze obywatelstwa - przykłady projektów



**Historia Europy  
i obywatelstwa**

**Współczesne  
konceptje  
obywatelstwa**

**Możliwy rozwój  
wydarzeń**

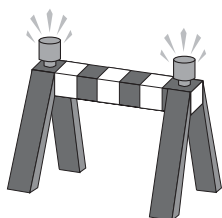
**Nasz schemat  
pojęciowy**

**Współczesne  
konceptje  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego**

**Proponowana  
przez nas koncepcja  
kształcenia na  
rzecz obywatelstwa  
europejskiego**

**Scenariusze  
obywatelstwa  
– przykłady  
projektów**

Korzystając z powyższego schematu, stwórz mapę swojego własnego obywatelstwa.  
Poniższe pytania odnoszą się do poszczególnych części schematu:



- Jakie wartości wyznajesz? (wymiar indywidualny, aspekt wewnętrzny)
- Jak wyrażasz swoje wartości? Jakich ważnych praw się domagasz?  
Jakie rodzaje odpowiedzialności przyjmujesz na siebie?  
(wymiar indywidualny, aspekt zewnętrzny)
- Z którymi wspólnotami czujesz największy związek?  
Jakie wartości dzielisz z tymi wspólnotami?  
(wymiar zbiorowy, aspekt wewnętrzny)
- W jaki sposób włączasz się w kulturowe, społeczne, polityczne  
i ekonomiczne struktury i systemy swoich wspólnot?  
(wymiar zbiorowy, aspekt zewnętrzny)

Promowanie złożonego rozumienia obywatelstwa oznacza, zwłaszcza dzisiaj, kwestionowanie uproszczonych odpowiedzi (np. ograniczanie obywatelstwa do listy praw i obowiązków względem państwa) oraz umożliwianie wszystkim odgrywania aktywnej roli z uwzględnieniem różnorodności potrzeb, wartości i sposobów myślenia. Promowanie *dynamicznego* rozumienia obywatelstwa oznacza delikatne pokonywanie oporu, który rodzi się w ludziach, gdy dochodzi do szybkich zmian w społeczeństwie (np. wpływ zmian technologicznych lub nasilające się procesy internacjonalizacji). Promowanie *integralnego* rozumienia obywatelstwa oznacza umieszczenie w szerszym kontekście każdego przykładu upraszczania rzeczywistości (np. uwzględniając w coraz większym stopniu wieloetniczny i wielokulturowy skład naszych wspólnot).

Wychodzenie naprzeciw kompleksowej, dynamicznej i integralnej wizji obywatelstwa oznacza nieustanne wyzwanie. Podobnie jak nieustanne rozważania o roli i potencjale jednostek jako obywateli w naszych zmieniających się społeczeństwach.